

ת"פ 30871/01/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל שלקובי, פבל גרגורי - נפטר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 30871-01-13 מדינת ישראל נ' שלקובי ואח'
תיק חיצוני: 72770/2012 דן ת"א

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. מיכאל שלקובי 2. פבל גרגורי - נפטר

גזר דין

כתב האישום וההסדר

ביום 15.01.15 הצדדים הגיעו להסדר לפיו, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח לעריכת תסקיר שירות המבחן ולקבלת חו"ד ממנה בטרם הטיעונים לעונש. אין הסכמה עונשית בין הצדדים. לנאשם מאסר מותנה בת"פ 1795/07 ות"פ 7223/07 שלום תל אביב שבו הוטל על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי.

נוכח הודאתו הנאשם הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן :

אישום ראשון - בעבירה של התפרצות לעסק, לפי סעיף 407 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; היזק לרכוש בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

אישום שני - בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי עבירה לפי סעיף 216 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אישום 1, בתאריך 15.02.12 הנאשם יחד עם אחר, בהיותם בגילופין, התפרצו בצוואת חדא למסעדה בכוונה לגנוב, השייכת לאמו של המתלונן בכך, שבאמצעות אבן ניפצו את אחד החלונות של המסעדה ודרכו ונכנסו פנימה. בנסיבות הנ"ל גנבו מתוך המסעדה אוכל ופחיות שתייה. תוך כדי התפרצות גרמו הנאשמים בזדון לשבר בשיש של שולחן העבודה במסעדה וסדק לדלת הכניסה.

אישום 2, בסמוך לאחר התפרצות נשוא האישום הראשון, עקב קריאה, הגיעו לאזור המסעדה שוטרים אשר עצרו את הנאשם והאחר ולקחו אותם לתחנת המשטרה. בעת שהיה הנאשם בתוך הניידת השתולל, צעק, קילל, דפק ראשו על

קיר הניידת מספר פעמים והמשיך בכך גם אחרי שהתבקש על ידי מפקח המשטרה להפסיק. בהגעתו לתחנת המשטרה, הנאשם ירק לכל עבר והתנהג באופן פרוע.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, הנאשם בן 28, רווק. הנאשם גדל והתפתח על בסיס קשיי השתלבות ובעיות התנהגות, תוך קושי לעמוד בדרישות המסגרות בהן שולב, ואף ציין כי עוד בארץ מוצאו גילה בעיות התנהגות ותפקוד. עם עלייתו ארצה, הנאשם שולב במסגרת פנימייה, אך גילה קשיים לימודיים. היו ניסיונות נוספים לשלבו במסגרות נוספות, ברם ללא כל הצלחה. עלייתו ארצה לוותה בקשיי עלייה, תוך התמודדות עם מצוקה כלכלית. הנאשם לא גויס לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים. לדבריו, עבד בעיקר בתחום ההובלות, אך בשנתיים האחרונות אינו עובד. הנאשם ניהל אורח חיים התמכרותי ובלתי יציב.

שירות המבחן ערך שיחה עם אמו של הנאשם, תיארה עליות ונסיגות בתפקודו ההתנהגותי והרגשי לאורך השנים, כולל שימוש בסמים. ואף התנהגות שהסלימה כלפיה בשנה האחרונה, בשל התנהגות חסרת שליטה ואלימה מצדו של הנאשם.

הנאשם שלל בפני שירות המבחן קשיים מיוחדים, ביטא כעס על מעצרו וחוסר האמון בגורמי הממסד, וחוסר רצון לשתף פעולה עם גורמי הטיפול. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי סירב לאבחון פסיכיאטרי או השתלבות בשיחות עם עו"ס, בשל חוסר צורך או נזקקות לכך. בעיתוי הנוכחי, הנאשם גילה חוסר אמון וחשדנות, נמנע לשתף בדפוסי השימוש בסמים, במערכת יחסיו עם אמו ונסיבות חייו. מסר כי נוהג לעשות שימוש בסמים, ובמקביל שלל כל בעייתיות בהתנהלותו או רצון בשינוי.

שירות המבחן התרשם מסיכון בהתנהגות הנאשם, כאשר התקשה אף בהליך מעצרו הקודם להציע חלופות מעצר שיתמכו בשחרורו ושלל כל נכונות להשתלב בטיפול ולו ראשוני למצבו.

בהתייחסות שירות המבחן לביצוע העבירות הנדונות, הנאשם הודה בביצוע, וכי הרקע לביצוע על שימוש בסמים באותה העת וקשיי תפקוד. התקשה להתייחס באופן מעמיק לפרטי האירוע ונוכח הזמן שחלף מאז ביקש להישפט ולסיים את ההליך המשפטי באופן מידי. במצב האמור ונוכח הסיכון במצבו להישנות התנהגות שולית ובעייתית וגישתו השוללת נכונות או רצון להתערבות טיפולית, שירות המבחן נמנע מהמלצה של צו מבחן או המשך מעורבותם בהליך. ההמלצה של שירות המבחן, ענישה קונקרטיית מוחשית ממוקדת העשויה לחבר את הנאשם לסיכון ולחומרה שבהתנהלותו.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, טען לנסיבות חומרת העבירה. הוגש גיליון הרשעות וכן מאסר מותנה. ב"כ המאשימה הפנה להתנהלות הנאשם הן במסגרת כתב האישום עברו ותסקיר שירות המבחן. ב"כ הנאשם הפנה לערך המוגן של פגיעה ברכוש הציבור. ברגיל המתחם נע בין 6 - 12 חודשים. באשר מדובר בעבירה ראשונה, אך לא כאן המקרה שכן יש לו עבר ולכן סבורה התביעה כי המתחם אמור ליום 8-18 חודשים. התביעה עתרה לעונש הראוי 12 חודשים כולל הפעלת המאסר על תנאי, קנס ופיצוי לבעל העסק.

ב"כ הנאשם, טען לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן אשר תוקן בצורה משמעותית. העונש הראוי לדעת ב"כ הנאשם עומד על 6 חודשי מאסר כולל הפעלת התנאי. העונש המוצע הוא בתוך מתחם הענישה. הנאשם היה שיכור ולא מדובר בעבירה של תכנון מוקדם והנזק שנגרם לאירוע הוא נזק מינורי ולא מדובר בהתפרצות למגורים ומה שהם עשו הם גנבו כמה פחיות קולה וצלחת של חומס. המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם הוא ישן הוטל בשנת 2010 על עבירה שבוצעה בשנת 2007. הוא הורשע בעבירה של הסגת גבול ובית המשפט נתן לו מאסר לו מאסר על תנאי על כל עבירת רכוש. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בחסכון הזמן השיפוטי ולהאריך את המאסר על תנאי.

דין והכרעה

הערך המוגן פגיעה ברכושו של הציבור, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוגי מידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע של התפרצות למסעדה הינו מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות ועד מאסר למשך 18 חודשים מאסר. בגין האירוע של התנהגות פרועה במקום ציבורי ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות.

לנאשם עבר פלילי, בעבירות רכוש, סמים ואלימות. הנאשם אף ריצה עונש מאסר בעבר. המפגש בעבר עם גורמי אכיפת חוק, המאסר אותו ריצה והטלת מע"ת לא הרתיעו את הנאשם מלהמשיך ולבצע עבירות. בית המשפט מתחשב בעובדה כי מדובר בעבירה משנת 2012, אולם שיקול זה אינו יכול להיות שיקול מרכזי נוכח חומרת העבירה ועברו של הנאשם. במיוחד לנוכח העובדה כי כתב האישום הוגש ב- 01.01.13 ומאז היו דחיות רבות לבקשת הנאשם ובחלק מהדיונים הנאשם כלל לא טרח להתייצב.

תסקיר שירות המבחן, מעריך כי קיימת מסוכנות להישנות התנהגות שולית ובעייתית בהעדר הליך טיפולי. כאשר גישת הנאשם שוללת הליך טיפולי. יצוין כי גם בתיק בו הוטל על הנאשם המאסר המותנה בית המשפט ציין כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. בית המשפט סבור כי בהעדר הצבת גבולות ברורים בעניינו של הנאשם, יש בכך להעביר לנאשם מסר שלילי שאין במעשיו חומרה. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי, דבר שלא הרתיע את הנאשם מלהמשיך לבצע עבירות. מצבו של הנאשם חמור במובן זה שהנאשם נראה כמי שלא הפנים את חומרת מעשיו. בית המשפט ממליץ לנאשם במסגרת מאסרו להירתם להליך טיפולי על מנת להיחלץ מהמצב בו הוא מצוי. בית המשפט סבור שיש להציב גבולות ברורים לנאשם, תוך גזירת עונש מאסר והפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם. תוך תקווה שהנאשם יפנים את הפסול שבמעשיו ויהיה בכך להרתיעו מלבצע עבירות בעתיד.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

- א. אני דן את הנאשם בגין האישום הראשון לעונש מאסר 8 למשך חודשים.
- ב. אני דן את הנאשם בגין האישום השני לעונש מאסר למשך חודש במצטבר למאסר שהושת על הנאשם.
- ג. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש השלום בתל אביב, בתאריך 16.02.15, תיק מס' 1795/07, לריצוי באופן מצטבר חודש וחופף 5 חודשים.
- ד. סה"כ ירצה הנאשם מאסר למשך 10 חודשים, לריצוי בפועל.
- ה. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ו. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי.
- ז. נוכח עונשי המאסר שהושתו על הנאשם לא מצאתי להטיל רכיב כספי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככלשהופקדפיקדוןבתיקעל-ידיהנאשםובהיעדרמניעהעל-פידין, ישלהחזירו לידיאולגורמאחרלפיקשתהנאשם.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ו, 07 אוקטובר 2015, בנוכחות הצדדים.